A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. június 16.*

[A 2022. szeptember 6-i végzéssel kijavított szöveg]

„Kötelezettségszegés – A szociális biztonsági rendszerek koordinálása – 883/2004/EK rendelet – 4., 7. és 67. cikk – Munkavállalók szabad mozgása – 492/2011/EU rendelet – 7. cikk – Egyenlő bánásmód – Családi ellátások – Szociális és adókedvezmények – Az összegeknek a gyermekek lakóhelye szerinti állam árszintje alapján történő kiigazítása”

A C-328/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2020. július 22-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: B.-R. Killmann és D. Martin, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek,

támogatják:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: J. Pavliš, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben),

a **Horvát Köztársaság** (képviseli: G. Vidović Mesarek, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli: B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben),

Románia (képviselik: E. Gane és L. Lițu, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovén Köztársaság** (képviseli: J. Morela, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovák Köztársaság** (képviseli: B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben),

az **EFTA Felügyeleti Hatóság** (képviselik: E. Gromnicka, C. Howdle, J. S. Watson és C. Zatschler, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch és J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviselik: M. Jespersen, J. Nymann-Lindegren és M. Wolff, meghatalmazotti minőségben),

a **Norvég Királyság** (képviselik: S. Hammersvik, J. T. Kaasin, L. Tvedt és P. Wennerås, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, J. Passer, F. Biltgen (előadó), N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. január 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Bizottság keresetlevelében annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy:

– az Osztrák Köztársaság – mivel a családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény tekintetében kiigazítási mechanizmust vezetett be az olyan munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel – nem teljesítette a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) 4., 7. és 67. cikkéből, valamint a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.) 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, és

– az Osztrák Köztársaság – mivel az olyan migráns munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, a családi bónusz „plusz”, az egyedüli keresőknek járó adókedvezmény, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezmény, valamint a tartásdíj után járó adókedvezmény tekintetében kiigazítási mechanizmust vezetett be – nem teljesítette a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 883/2004 rendelet

2 A 883/2004 rendelet (8), (12) és (16) preambulumbekezdésének a szövege a következő:

„(8) Az egyenlő bánásmód elve különösen azoknak a munkavállalók szempontjából fontos, akik nem a munkavállalás helye szerinti tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, beleértve a határ menti munkavállalókat.

[…]

(12) Az arányosság fényében ügyelni kell annak biztosítására, hogy a tényállásokkal vagy eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód [helyesen: a tények és események azonos kezelésének] elve ne vezessen objektíve indokolatlan eredményekhez, vagy ugyanarra az időszakra vonatkozó azonos típusú ellátások halmozódásához.

[…]

(16) A Közösségen belül elvileg nem indokolt, hogy a szociális biztonsági jogokat az érintett személy lakóhelyétől tegyék függővé; ugyanakkor bizonyos esetekben – főként az érintett személy gazdasági és szociális környezetéhez kapcsolódó különleges ellátások tekintetében – figyelembe vehető a lakóhely.”

3 E rendelet 1. cikkének z) pontja a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

z) »családi ellátás«: minden olyan természetbeni vagy pénzbeli ellátás, amelynek célja a családi kiadások fedezése, az I. mellékletben említett tartásdíj megelőlegezése és különleges szülési juttatások és örökbefogadási támogatások kivételével.”

4 Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdésének j) pontja a következőket írja elő:

„Ezt a rendeletet a következő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:

[…]

j) családi ellátások.”

5 Ugyanezen rendelet „Egyenlő bánásmód” című 4. cikke kimondja:

„E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

6 A 883/2004 rendeletnek „Az ellátásokkal, jövedelmekkel, tényállásokkal és eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód [helyesen: Az ellátások, jövedelmek, tények és események azonos kezelése]” című 5. cikkének szövege a következő:

„E rendelet eltérő rendelkezései hiányában, és a megállapított különös végrehajtási rendelkezések fényében a következőket kell alkalmazni:

a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;

b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás [helyesen: tények] vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások [helyesen: tények] vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.”

7 A 883/2004 rendeletnek a „Mentesség a lakóhelyre vonatkozó szabályok alól” című 7. cikke a következőket írja elő:

„E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az egy vagy több tagállam jogszabályai vagy e rendelet értelmében fizetendő pénzbeli ellátások nem csökkenthetők, nem módosíthatók, nem függeszthetők fel, nem vonhatók vissza vagy foglalhatók le azzal az indoklással, hogy a jogosult vagy családtagjai nem az ellátások nyújtásáért felelős intézmény helye szerinti tagállamban rendelkeznek lakóhellyel.”

8 E rendeletnek „A másik tagállamban lakóhellyel rendelkező családtagok” című 67. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Egy személy az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult családi ellátásokra a másik tagállamban lakó családtagjai után is, mintha a családtagok is az előbb említett tagállamban rendelkeznének lakóhellyel. A nyugdíjas azonban a nyugdíja tekintetében illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult családi ellátásokra.”

9 Ugyanezen rendelet 68. cikke a következőképpen határozza meg a halmozódás esetén alkalmazandó elsőbbségi szabályokat:

„(1) Ha ugyanazon időszak és ugyanazon családtagok tekintetében egynél több tagállam jogszabályai alapján nyújtanak ellátásokat, a következő elsőbbségi szabályokat kell alkalmazni:

a) a több tagállam által különböző alapokon fizetendő ellátások esetében az elsőbbségi sorrend a következő: először a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységeken alapuló jogosultságok, másodszor a nyugdíj folyósításán alapuló jogosultságok, és végül a lakóhely szerint szerzett jogosultságok;

b) a több tagállam által azonos alapon fizetendő ellátások esetében az elsőbbségi sorrendet a következő kiegészítő kritériumok alapján határozzák meg:
   i) munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység alapján megnyílt jogosultságok esetében: a gyermekek lakóhelye, feltéve, hogy ott ilyen tevékenységet folytatnak […]

   […]

(2) Halmozódó jogosultságok esetében a családi ellátásokat az (1) bekezdés szerint elsőbbséget élvezőként kijelölt jogszabályoknak megfelelően nyújtják. Az egyéb összeütköző jogszabály(ok)ból adódó családi ellátásokra való jogosultságot az előbb említett jogszabályok által előírt összegig felfüggesztik, és szükség esetén különbözeti kiegészítést nyújtanak az ezt meghaladó összegre. […]”

A 492/2011 rendelet

10 A 492/2011 rendelet I. fejezetének „Foglalkoztatás és egyenlő bánásmód” című 2. szakaszában szereplő 7. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól [helyesen: munkavállalóktól] eltérő módon, különösen, ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

(2) Az említett munkavállaló a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.”

Az osztrák jog

A FLAG

11 A 2018. december 4-i Bundesgesetz, mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló szövetségi törvény) (BGBl I, 83/2018. sz.) által módosított, 1967. október 24-i Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (a családi kiadások támogatások útján történő fedezéséről szóló szövetségi törvény, BGBl., 376/1967. sz.) (a továbbiakban: FLAG) 1. §-a kimondja, hogy az ott előírt ellátásokat „a család érdekében a költségek ellentételezése céljából nyújtják”.

12 A FLAG 2. §-ának (1) bekezdése értelmében kiskorú gyermekek után családi támogatásra jogosult minden olyan személy, aki a szövetségi köztársaság területén lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

13 A FLAG 4. §-a előírja:

„(1) Azok a személyek, akik egy másik állam által nyújtott egyenértékű ellátásra jogosultak, nem jogosultak családi támogatásra.

(2) Azok az osztrák állampolgárok, akik az (1) bekezdés vagy az 5. § (4) bekezdése értelmében nem jogosultak családi támogatásra, különbözeti kiegészítésben részesülnek, ha a másik állam által nyújtott, az említett osztrák állampolgárokat vagy más személyeket megillető (az 5. § [4] bekezdése) egyenértékű ellátás összege alacsonyabb, mint azok a családi támogatások, amelyeket a fent hivatkozott egyenértékű ellátás hiányában a jelen szövetségi törvény alapján kellene részükre nyújtani.

(3) A különbözeti kiegészítés a másik állam által nyújtott egyenértékű ellátás és a jelen szövetségi törvény alapján folyósítandó családi támogatások különbözetének felel meg.

[…]

(6) A különbözeti kiegészítések a jelen szövetségi törvény értelmében családi támogatásnak minősülnek, de a családi támogatások összegére vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandók a különbözeti kiegészítésekre.”

14 A FLAG 5. §-a (3) és (4) bekezdésének szövege a következő:

„(3) Azon gyermekek után, akik állandó jelleggel más államban rendelkeznek lakóhellyel, nem áll fenn családi támogatásra való jogosultság.

(4) Azon gyermekek után, akik esetében egy másik tagállam által nyújtott egyenértékű ellátás vehető igénybe, nem áll fenn családi támogatásra való jogosultság. Ez nem zárja ki a különbözeti kiegészítés nyújtását (4. § (2) bekezdés).”

15 A FLAG 8. §-a kimondja:

„(1) A családi támogatások összegét azon gyermekek száma és életkora alapján határozzák meg, akikre tekintettel e támogatásokat nyújtják.

(2) A családi támogatások havi összege:

[…]

3. 2018. január 1-jétől
   a) 114 euró minden gyermek után, a születési hónapja kezdetétől számítva,
   b) 121,9 euró minden gyermek után, azon hónap kezdetétől számítva, amelyben a gyermek betölti a harmadik életévét,
   c) 141,5 euró minden gyermek után azon hónap kezdetétől számítva, amelyben a gyermek betölti a tizedik életévét,
   d) 165,1 euró minden gyermek után azon hónap kezdetétől számítva, amelyben a gyermek betölti a tizenkilencedik életévét.

(3) A családi támogatások összege gyermekenként

[…]

3. 2018. január 1-jétől kezdődően,
   a) két gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 7,1 euróval,
   b) három gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 17,4 euróval,

c) négy gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 26,5 euróval,
d) öt gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 32 euróval,
e) hat gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 35,7 euróval,
f) hét vagy több gyermek után nyújtott támogatás esetén havi 52 euróval növekedik.

(4) A családi támogatások összege a súlyos fogyatékossággal élő gyermekek után,

[…]

3. 2018. január 1-jétől kezdődően havi 155,9 euróval megemelkedik.

[…]

(8) A jelen naptári év szeptemberétől a családi támogatások 100 euróval megemelkednek minden olyan gyermek után, aki az adott naptári évben már betöltötte a hatodik életévét, és még nem töltötte be tizenhatodik életévét.”

16 A FLAG 8a. §-a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az állandó jelleggel az Európai Unió más tagállamának, az Európai Gazdasági Térségről szóló [1992. május 2-i] megállapodásban [(HL 1994. L. 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet) (a továbbiakban: EGT-Megállapodás)] az Európai Unió Statisztikai Hivatala [(Eurostat)] által az Európai Unió egyes tagállamai, az [EGT-Megállapodás] minden egyes tagja és Svájc, valamint Ausztria vonatkozásában közzétett összehasonlító árszínvonalak alapján kell meghatározni.

(2) Az (1) bekezdésben említett családi támogatások összegeit 2019. január 1-jétől kell alkalmazni az (1) bekezdésben említett, 2018. június 1-jén közzétett értékeknek megfelelően. Ezt követően ezen összegeket kétévente, az előző év június 1-jén közzétett értékek alapján ki kell igazítani.

(3) A Bundesminister für Frauen, Familien und Jugend [(szövetségi nő-, család- és ifjúságügyi miniszter, Ausztria)] a Bundesminister für Finanzennel [(szövetségi pénzügyminiszter, Ausztria)] együttesen elfogadott rendelet útján közzéteszi az (1) és (2) bekezdés szerinti számítási alapokat és összegeket, valamint [a 2018. augusztus 14-i Jahressteuergesetz 2018-cal (2018. évi adótörvény; BGBl. I, 62/2018. sz.) és a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló 2018. december 4-i szövetségi törvénnyel módosított, 1988. július 7-i Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (a természetes személyek jövedelmének adóztatásáról szóló szövetségi törvény; BGBl., 400/1988. sz.) (a továbbiakban: EStG)] 33. §-a (3) bekezdésének 2. pontjában meghatározott összegeket.”

17 A FLAG 53. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jelen szövetségi törvény értelmében [az EGT-Megállapodásban] részes felek állampolgárainak – amennyiben az a fent hivatkozott megállapodásból következik – az osztrák állampolgárokkal egyenlő bánásmódot kell biztosítani. Ebben az összefüggésben a gyermeknek az Európai Gazdasági Térség valamely államában fennálló állandó lakóhelyét a közösségi rendelkezéseknek megfelelően a gyermek ausztriai állandó lakóhelyének kell tekinteni.

[…]

(4) Az (1) bekezdés második mondata a 8a. § (1)–(3) bekezdésére nem alkalmazható.

(5) A Bundesabgabenordnung [(az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény)] […] 26. §-ának (3) bekezdése a jelen szövetségi törvény szerinti ellátások tekintetében 2018. december 31-ig alkalmazandó. 2019. január 1-jétől az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 26. §-ának (3) bekezdése a jelen szövetségi törvény szerinti ellátásokra csak a területi önkormányzat megbízásából tevékenységet folytató külföldön foglalkoztatott személyek, valamint a házastársuk és gyermekeik vonatkozásában alkalmazandó.”

Az EStG

18 Az EStG 33. §-a előírja:

„(2) Az adókedvezményeket az (1) bekezdés alkalmazásából származó [adóösszegből] a következő sorrendben kell levonni:

1. a (3a) bekezdésben említett családi bónusz »plusz« ellátás; a családi bónusz »plusz« ellátást nem kell levonni, amennyiben az meghaladja az (1) bekezdés szerinti adóköteles jövedelmet terhelő adót;

2. a (4)–(6) bekezdésben említett adókedvezmények.

(3) A [FLAG] alapján családi támogatásban részesülő adóalanyok e támogatások folyósításával párhuzamosan minden gyermek után havi 58,40 euró összegű adókedvezményre jogosultak. Ez nem vonatkozik a következő esetekre:

1. Adókedvezmény nem vehető igénybe olyan gyermekek után, akiknek lakóhelye állandó jelleggel nem az Unió valamely tagállamában, valamely [EGT-államban] vagy Svájcban található.

2. Az állandó jelleggel az […] Unió más tagállamának, az [EGT-Megállapodásban] részes másik félnek vagy Svájcnak a területén lakóhellyel rendelkező gyermekek után járó adókedvezmény összegét az [Eurostat] által az Unió egyes tagállamai, az [EGT-Megállapodás] minden egyes tagja és Svájc, valamint Ausztria vonatkozásában közzétett összehasonlító árszínvonalak alapján kell meghatározni:
   a) 2019. január 1-jétől az eltartott gyermek után járó adókedvezmények összegét a 2018. június 1-jén közzétett értékek alapján ki kell igazítani. Ezt követően az eltartott gyermek után járó adókedvezmények összegét kétévente, az előző év június 1-jén közzétett értékek alapján ki kell igazítani.

   […]

(3a) A [FLAG] alapján családi támogatásban részesülő, állandó jelleggel az […] Unió valamely tagállamában vagy az [EGT-Megállapodás] más részes államában vagy Svájcban lakóhellyel rendelkező gyermek a következő rendelkezéseknek megfelelően, kérelem alapján jogosult a családi bónusz »plusz« ellátásra:

1. A családi bónusz »plusz« ellátás összege:
   a) havi 125 euró azon hónap végéig, amelyben a gyermek betölti a tizennyolcadik életévét,
   b) 41,68 euró azon hónap utolsó napjától kezdődően, amelyben a gyermek betölti a tizennyolcadik életévét.

2. Az 1. ponttól eltérően az állandó jelleggel az […] Unió valamely más tagállamának, az [EGT-Megállapodásban] részes másik félnek vagy Svájcnak a területén lakóhellyel rendelkező gyermekek után járó családi bónusz »plusz« ellátás, valamint a (4) bekezdésben említett adókedvezmények összegét az [Eurostat] által az […] Unió egyes tagállamai, az [EGT-Megállapodás] minden egyes tagja és Svájc, valamint Ausztria vonatkozásában közzétett összehasonlító árszínvonalak közötti arány alapján kell meghatározni:
   a) 2019. január 1-jétől a családi bónusz »plusz« ellátás, valamint a (4) bekezdésben említett adókedvezmény összegét a 2018. június 1-jén közzétett értékek alapján kell kiigazítani. Ezt követően ezen összegeket kétévente, az előző év június 1-jén közzétett értékek alapján ki kell igazítani.

   […]

5. Az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 26. §-a (3) bekezdésének második mondata nem alkalmazható. Kivételt képeznek a területi önkormányzat megbízásából tevékenységet folytató külföldön foglalkoztatott személyek házastársai és gyermekei.

[…]

(4) Ezenkívül, amennyiben a gyermek állandó jelleggel az […] Unió valamely tagállamában, illetve az [EGT-Megállapodás] más részes államában vagy Svájcban rendelkezik lakóhellyel, a következő adókedvezményeket kell alkalmazni:

1. A háztartás jövedelmét egyedül biztosító személyek jogosultak az egyedüli keresőknek járó adókedvezményre. Ennek éves összege:

   – Egy gyermek után 494 euró (106. § (1) bekezdés),

   – Két gyermek után 669 euró (106. § (1) bekezdés).

     Ez az összeg évente 220 euróval megemelkedik a harmadik, illetve minden további gyermek után (106. § (1) bekezdés).

   […]

2. A különélő szülők jogosultak a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezményre. Ennek éves összege:

   – Egy gyermek után 494 euró (106. § (1) bekezdés),

   – Két gyermek után 669 euró (106. § (1) bekezdés).

   Ez az összeg évente 220 euróval megemelkedik a harmadik, illetve minden további gyermek után (106. § (1) bekezdés). Különélő szülő az az adóalany, aki naptári évenként több mint hat hónapon át legalább egy gyermekkel együtt él (106. § (1) bekezdés) anélkül, hogy élettárssal vagy házastárssal közös háztartásban élnének.

3. A gyermek eltartására köteles adózók havi 29,20 euró tartásdíj után járó adókedvezményre jogosultak […]

4. Az 1–3. ponttól eltérően az állandó jelleggel az […] Unió más tagállamának, az [EGT-Megállapodásban] részes másik félnek vagy Svájcnak a területén lakóhellyel rendelkező gyermekek után igénybe vehető adókedvezmény összegét a (3a) bekezdés 2. pontjának megfelelően kell meghatározni. Amennyiben az adóalany több gyermek után jogosult adókedvezményre, és e gyermekek eltérő országban tartózkodnak, először, a fiatalabbakat megelőzően, az ellátásra jogosultságot keletkeztető idősebb gyermekeket kell figyelembe venni.

5. Az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 26. §-a (3) bekezdésének második mondata nem alkalmazható. Kivételt képeznek a területi önkormányzat megbízásából tevékenységet folytató külföldön foglalkoztatott személyek házastársai és gyermekei.

[…]

(7) Amennyiben az (1) bekezdés alapján fizetendő jövedelemadó nem éri el a 250 eurót, és amennyiben az egyedüli keresőknek járó adókedvezmény, vagy a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezmény alkalmazandó, egy gyermek esetén a következő rendelkezéseket kell alkalmazni (106. cikk (1) bekezdés):

1. A 250 euró és az (1) bekezdés szerinti adó közötti különbözetet gyermekek után járó kiegészítő juttatás formájában kell visszatéríteni.

2. Amennyiben a gyermek állandó jelleggel az […] Unió valamely más tagállamában vagy az [EGT-Megállapodás] részes államában, illetve Svájcban rendelkezik lakóhellyel, a 250 euró összeg helyébe a (3a) bekezdés 2. pontja szerinti összeg lép.

   […]

   Ez az összeg minden további gyermek után (106. cikk (1) bekezdése) 250 euróval vagy az annak helyébe lépő összeggel megemelkedik.

(8) 1. Amennyiben az (1) és (2) bekezdés szerinti jövedelemadó negatív előjelű, az egyedüli keresőknek járó adókedvezményt, illetve a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezményt vissza kell téríteni.

[…]”

19 A más tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező gyermekek után járó családi ellátások összegét a 2018. december 10-i Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (a családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adójóváírás Európai Unión belüli kiigazításáról szóló rendelet, BGBl. II, 318/2018. sz.; a továbbiakban: kiigazítási rendelet) szabályozza.

20 A kiigazítási rendelet 2. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az 1. cikkben említett összegek meghatározásához korrekciós együtthatót kell megállapítani, amely az [Eurostat] által 2018. június 1-jén »A magánháztartások végső fogyasztásának összehasonlító árszintjei, beleértve a közvetett adókat (EU-28 = 100)« keretében közzétett mutatókon alapul.”

21 A kiigazítási rendelet 2. cikkének (2) bekezdése tartalmaz egy táblázatot, amely a különböző államokra alkalmazandó korrekciós együtthatókat foglalja össze. Ezek az együtthatók 0,450 (Bulgária) és 1,520 (Svájc) között változnak, míg a Cseh Köztársaság esetében 0,619 értékű együtthatót rögzítettek.

Az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény

22 Az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 26. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy személy ott rendelkezik az adójogi rendelkezések értelmében lakóhellyel, ahol megállapítható, hogy lakóhelyét fenntartja és használja.

(2) Egy személy ott rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel, ahol olyan körülmények között lakik, amelyek arra utalnak, hogy nem csupán ideiglenesen tartózkodik ezen a helyen vagy országban. […]

(3) Az olyan állami szervvel munkaviszonyban álló osztrák állampolgárokat, akiknek alkalmazási helye külföldön van (kiküldött köztisztviselő) olyan személynek kell tekinteni, akinek szokásos tartózkodási helye azon a helyen van, ahol a díjazást folyósító szerv található. Ugyanez vonatkozik e személyek házastársára, amennyiben a házastársak állandó jelleggel közös háztartásban élnek, valamint az e háztartásba tartozó kiskorú gyermekeikre.”

A pert megelőző eljárás és a bíróság előtti eljárás

23 2019. január 25-i felszólító levelében a Bizottság felhívta az Osztrák Köztársaságot, hogy tegye meg észrevételeit azon aggályokkal kapcsolatban, amelyeket a FLAG 8a. §-ának és az EStG 33. §-ának a 2018. évi adótörvény, valamint a 2018. december 4-i szövetségi törvény által bevezetett módosításaiból eredő kiigazítási mechanizmus (a továbbiakban: kiigazítási mechanizmus) 2019. január 1-jétől történő hatálybalépése vetett fel. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a mechanizmus, amely az e tagállam által a gyermekekkel rendelkező munkavállalók számára nyújtott családi ellátásoknak, valamint szociális és adókedvezményeknek az e gyermekek állandó lakóhelye szerinti tagállam általános árszintje alapján történő kiigazítására vonatkozik, ellentétes a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkével, amelyek szerint az adott pénzbeli ellátások nem csökkenthetők amiatt, hogy egy családtag, például egy gyermek, egy másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel. Ezenkívül a kiigazítási mechanizmus, mivel lényegében nem az osztrák munkavállalókra, hanem más tagállamok munkavállalóira vonatkozik, közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely ellentétes az egyenlő bánásmódnak a 883/2004 rendelet 4. cikkében és a 492/2011 rendelet 7. cikkében kimondott elvével.

24 2019. március 25-én az Osztrák Köztársaság azt válaszolta a Bizottságnak, hogy a 883/2004 rendelet 67. cikke felhatalmazást ad a családi ellátásoknak a gyermek lakóhelye alapján történő kiigazítására. E tagállam mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy maga az uniós jog is előír hasonló mechanizmusokat. Továbbá e rendelet 67. cikke nem követeli meg, hogy a valamely másik tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekek után folyósított ellátások összegének meg kell egyeznie az Ausztriában lakóhellyel rendelkező gyermekek után folyósított ellátások összegével. Végül szerinte nem áll fenn közvetett hátrányos megkülönböztetés, mivel a családi ellátásoknak, valamint a szociális és adókedvezményeknek a gyermek lakóhelye szerinti állam árszintjétől függő kiigazítása objektíven igazolt, és csökkenti valamennyi munkavállaló terheit.

25 Mivel a Bizottság e választ nem találta kielégítőnek, 2019. július 26-án indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben lényegében fenntartotta álláspontját. Ez az intézmény rámutatott arra, hogy a gyermekek után járó családi ellátások, valamint szociális és adókedvezmények átalányjellegűek, anélkül hogy Ausztria különböző régióinak árszintjeihez igazodnának a gyermek állandó lakóhelye szerint. Következésképpen a más tagállamban

lakóhellyel rendelkező gyermekek után nyújtott ezen ellátások és kedvezmények szintje közötti különbség súlyosabban érinti a migráns munkavállalókat, mint az osztrák munkavállalókat, és közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Ezen ellátások és kedvezmények összegének átalányjellege azt bizonyítja, hogy azok nem függnek a gyermek eltartásához kapcsolódó tényleges költségektől, és így nem garantálják a családok által a gyermekek szükségleteinek biztosítása során viselt költségek méltányosabb megosztását.

26 2019. október 24-i levelében az Osztrák Köztársaság válaszolt erre az indokolással ellátott véleményre, és rámutatott, hogy a szóban forgó családi ellátások összege, valamint a szociális és adókedvezmények nem pusztán átalányjellegűek, hanem a tényleges szükségleteknek felelnek meg. Emellett az a tény, hogy ezen ellátásokat és kedvezményeket átalányösszeg formájában nyújtják, nem zárja ki, hogy ezeket a gyermekek lakóhelye szerinti árszint alapján kiigazítsák. Az ilyen kiigazítás nem minősül egyenlőtlen bánásmódnak, hanem a terhek egységes csökkentését biztosítja a kedvezményezett munkavállalók számára, függetlenül attól, hogy a gyermek tényleges tartózkodási helye hol van. Feltételezve, hogy közvetett hátrányos megkülönböztetés áll fenn, azt többek között a szociális biztonsági rendszert terhelő kiadások egyensúlyára vonatkozó célkitűzés, valamint a kedvezményezettek teherviselési képességének figyelembevételére irányuló cél igazolja.

27 Mivel ez a válasz nem győzte meg a Bizottságot, benyújtotta a jelen, kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet.

28 A Bíróság elnöke a 2020. október 22-i, november 6-i, 12-i, 19-i és 20-i, valamint december 18-i határozataival megengedte a Cseh Köztársaság, a Horvát Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az EFTA Felügyeleti Hatóság beavatkozását a Bizottság kérelmeinek támogatása végett. A Bíróság elnöke 2020. november 20-i és december 18-i határozatával megengedte a Dán Királyság és a Norvég Királyság számára, hogy az Osztrák Köztársaság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

A keresetről

29 Keresetének alátámasztására a Bizottság két kifogást hoz fel. Az első a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének megsértésén, a második pedig a 883/2004 rendelet 4. cikkének, valamint a 492/2011 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul.

A 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének megsértésére alapított első kifogásról

A felek érvei

30 A Bizottság úgy véli, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkéből eredő kötelezettségeit, mivel bevezette a FLAG 2. §-ának (1) bekezdésében, illetve az EStG 33. §-ának (3) bekezdésében előírt családi támogatások, illetve az eltartott gyermek után járó adókedvezmény összegének kiigazítási mechanizmusát azon munkavállalók tekintetében, akik az osztrák szociális biztonsági rendszerben biztosítottak, és akiknek a gyermekei egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel.

31 A Bizottság arra hivatkozik, hogy nem vitatott, hogy a családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény, amelyek az állam által a gyermekek eltartásából eredő kiadások mérséklése céljából folyósított pénzbeli ellátások, a 883/2004 rendelet 1. cikkének z) pontja és 3. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében családi ellátásoknak minősülnek. Ezeket az ellátásokat a személyes szükségletek egyéni és diszkrecionális mérlegelése nélkül, jogszabályban meghatározott kritériumok alapján nyújtják, és azokat a gyermekek száma és életkora alapján számítják ki. Az Osztrák Köztársaság nem bizonyította, hogy kapcsolat áll fenn a családi támogatások szintje és a gyermek eltartásának átlagos költsége között, mivel ez a szint kizárólag a gyermek életkorától függ.

32 Márpedig a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének együttes rendelkezései, amelyek ugyanazt a célt követik, megtiltják a tagállamoknak, hogy attól tegyék függővé a családi ellátások nyújtását vagy azok összegét, hogy a munkavállaló családtagjai az ellátást nyújtó tagállam területén laknak-e (2019. szeptember 18-i Moser ítélet, C-32/18, EU:C:2019:752, 36. pont). E rendelkezéseket az 1986. január 15-i Pinna ítéletet (41/84, EU:C:1986:1) követően fogadták el, amelyben a Bíróság részlegesen érvénytelenítette a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL 1971. L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.) 73. cikkét, amely rendelkezés tartalmát lényegében átvette a 883/2004 rendelet 67. cikke. Ezen ítéletből az következik, hogy nem megengedett valamely tagállam számára, hogy a családi ellátások szintjét egy másik tagállaméhoz igazítsa kizárólag amiatt, hogy a jogosult családtagjai e másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel. A kiigazítási mechanizmus pontosan azt eredményezi, hogy ezeket az ellátásokat nem oly módon nyújtanák, „mintha” a családtagok Ausztriában rendelkeznének lakóhellyel.

33 A 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének ezen értelmezését megerősíti e rendelet 5. cikkének b) pontja, amely nem csupán arra kötelezi az egyes tagállamokat, hogy figyelembe vegyenek valamely másik tagállamban bekövetkezett olyan tényeket vagy eseményeket, mint a gyermekek ellátásokra jogosító tartózkodása, hanem arra is, hogy azokat oly módon vegyék figyelembe, „mintha” azok a saját területén következtek volna be.

34 A Bizottság hangsúlyozza, hogy semmilyen következtetést nem lehet levonni abból a tényből, hogy az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása érdekében 2016. február 18-án és 19-én elfogadott határozata (HL 2016. C 69. I., 1. o.; a továbbiakban: az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása) a gyermekek után járó szociális ellátások összegét a gyermek lakóhelyén felmerülő megélhetési költségek alapján kívánta indexálni. E határozat szerint a Bizottságnak javaslatot kellett benyújtania a 883/2004 rendelet módosítására. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Unióból való kilépése miatt azonban az említett rendelet nem módosult. Ráadásul a Bizottság a 883/2004 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó 2016. december 13-i javaslatába (COM(2016) 815 final) nem foglalta bele az indexálási mechanizmust, mivel a szervezeti egységei fenntartásokat fogalmaztak meg az ilyen mechanizmus uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően.

35 Az Osztrák Köztársaság előzetesen rámutat, hogy a FLAG a „családi támogatások” kifejezés alatt több olyan családtámogatást csoportosított, amelyek a FLAG 1967-ben történt elfogadása előtt léteztek, és amelyek célja az eltartott gyermekek eltartási költségei egy részének kompenzálása volt. A családi támogatásokat a gyermekek tényleges szükségletei és az Ausztriában felmerülő

szükségleteik fedezéséhez szükséges kiadástípusok alapján számítják ki, anélkül hogy a jogosultnak bizonyítania kellene a ténylegesen felmerült kiadásokat. A családi támogatások összege a gyermekek életkorával vagy fogyatékosság esetén növekszik.

36 Az Osztrák Köztársaság előadja, hogy a családi támogatások rendszere egyrészt közvetlen támogatások nyújtásán, másrészt pedig adókedvezményeken alapul. E támogatások az Ausgleichsfonds für Familienbeihilfent (családi támogatások kompenzációs alap, Ausztria) terhelik, amelynek forrásai nem a munkavállalóktól, hanem a munkáltatók által fizetett járulékokból származnak. Ezenkívül a FLAG 2. §-ának (1) bekezdése értelmében minden, Ausztria területén lakóhellyel rendelkező, gyermekeket eltartó személy azonos összegű családi támogatásra jogosult, függetlenül a keresőtevékenység végzésére vonatkozó bármely feltételtől vagy a munkáltató által fizetett járulékok mértékétől.

37 Az Osztrák Köztársaság szerint az eltartott gyermek után járó adókedvezmény célja nem az, hogy a szülőknek közvetlen ellátást nyújtson, hanem az, hogy fedezze a gyermekek eltartásához tipikusan kapcsolódó költségek egy részét. Ezen adókedvezmény célja, hogy egy bizonyos méltányos adóztatást hozzon létre a gyermektelen személyek és a gyermekeket eltartó személyek között. Gazdasági szempontból az eltartott gyermek után járó adókedvezmény a családi támogatásoknak az általános adóbevételekből finanszírozott növelése.

38 Az Osztrák Köztársaság előadja, hogy a családi támogatások bevezetése olyan időszakra vezethető vissza, amelynek során a munkaerő-migráció jelentősége kisebb volt. A munkavállalók Unión belüli nagyobb mozgása miatt a családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény különbségtétel nélküli exportja a családi ellátások osztrák rendszerében egyre növekvő torzulást eredményezett. A kiigazítási mechanizmus lehetővé teszi e torzulások orvoslását, figyelembe véve az Eurostat által közzétett, tagállamok közötti árszintbeli különbségeket. Nem pusztán költségtakarékossági intézkedésről van tehát szó.

39 A 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének értelmezését illetően az Osztrák Köztársaság először is azt állítja, hogy ez utóbbi rendelkezés, amely kifejezetten a valamely másik tagállamban lakóhellyel rendelkező családtagok helyzetére vonatkozik, elsőbbséget élvez e 7. cikkel szemben, amely általános szabályt fogalmaz meg. Következésképpen e tagállam annak vizsgálatára szorítkozik, hogy a kiigazítási mechanizmus összeegyeztethető-e ezen rendelet 67. cikkével, és azt állítja, hogy a kiigazítási mechanizmus összhangban van e rendelkezésnek a Bíróság által többek között a 2019. szeptember 18-i Moser ítéletben (C-32/18, EU:C:2019:752, 35. pont) értelmezett céljaival. A családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény nyújtása és összege ugyanis nem függ a gyermek ausztriai lakóhelyétől. Mivel a gyermekek megélhetési költségei a lakóhelyük szerinti tagállam árszintjétől függnek, és ez a szint tagállamonként változik, ezen ellátások összegét ki kell igazítani annak biztosítása érdekében, hogy azt oly módon lehessen nyújtani, „mintha” a családtagok Ausztriában élnének. Ezt az értelmezést megerősíti az említett rendelet (16) preambulumbekezdése, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlata, különösen az 1988. szeptember 27-i Lenoir ítélet (313/86, EU:C:1988:452, 16. pont) és a 2019. szeptember 18-i Moser ítélet (C-32/18, EU:C:2019:752, 53. és 54. pont). Következésképpen az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy mivel a családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény célja a szülőknek a gyermek eltartásával járó költségek egy részének megtérítése, jogszerű ezen ellátások összegét a gyermekek lakóhelye szerinti tagállam árszintjéhez igazítani.

40 Ezt követően az Osztrák Köztársaság hangsúlyozza, hogy a Bizottság által hivatkozott 1986. január 15-i Pinna ítélet (41/84, EU:C:1986:1) alapjául szolgáló helyzettel ellentétben a kiigazítási mechanizmus nem zárja ki a családi ellátás más tagállamokba történő exportját. A megélhetési költségek tükrözésével e kiigazítási mechanizmus biztosítja, hogy minden gyermek után ugyanolyan értékű ellátást nyújtsanak.

41 Végül az Osztrák Köztársaság rámutat, hogy az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozása arra irányult, hogy a családi ellátások exportja tekintetében figyelembe vegyék a gyermekek lakóhelye szerinti államban nyújtott ellátások mértékét és a tagállamok közötti árszintbeli különbségeket. Noha e megállapodás soha nem lépett hatályba, az Európai Tanács úgy ítélte meg, hogy az Egyesült Királyságra vonatkozóan ily módon tervezett intézkedések teljes mértékben összeegyeztethetők a Szerződésekkel. A Bizottság maga is összeegyeztethetőnek tekintette ezeket az intézkedéseket az EUMSZ 48. cikkel. E tekintetben az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy a 492/2011 rendelet semmilyen kiigazítása nem volt szükséges, ami arra utal, hogy e rendelet 7. cikke – a 883/2004 rendelet 4. cikkéhez hasonlóan – nem tartalmaz a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elsődleges jogban rögzített elvén túlmenő szabályt. Az Osztrák Köztársaság szerint nem lett volt szükség a 883/2004 rendelet módosítására azokban az esetekben, amikor valamely tagállam az e tagállam gazdasági és társadalmi környezetéhez kapcsolódó családi ellátás exportja esetén ezen ellátás összegét – az objektív szabályokkal összhangban – felfelé vagy lefelé irányulóan kiigazítja.

A Bíróság álláspontja

42 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy nem vitatott, hogy az első kifogásban említett családi támogatások és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény a 883/2004 rendelet 1. cikkének z) pontja értelmében vett családi ellátásnak minősül, és hogy e rendeletet, mivel alkalmazandó a családi ellátásokat érintő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra, alkalmazni kell a kiigazítási mechanizmusra.

43 Következésképpen a családi támogatásoknak és az eltartott gyermek után járó adókedvezménynek többek között meg kell felelnie a 883/2004 rendelet 7. cikkének, amely előírja, hogy az említett rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában, az ilyen ellátások „nem csökkenthetők, nem módosíthatók, nem függeszthetők fel, nem vonhatók vissza vagy foglalhatók le azzal az indoklással, hogy a jogosult vagy családtagjai nem az ellátások nyújtásáért felelős intézmény helye szerinti tagállamban rendelkeznek lakóhellyel”.

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 883/2004 rendelet 67. cikke kimondja azt az elvet, amelynek értelmében az adott személy az ellátások folyósítása szempontjából illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lakó családtagjai után olyan módon jogosult családi ellátások igénylésére, mintha e családtagok az illetékes tagállamban rendelkeznének lakóhellyel (2015. október 22-i Trapkowski ítélet, C-378/14, EU:C:2015:720, 35. pont).

45 Mivel a 883/2004 rendelet 67. cikke kifejezetten a családi ellátások tekintetében átveszi e rendelet 7. cikkének előírásait, ezen első rendelkezés megsértése a második rendelkezés megsértését is maga után vonja.

46 Egyébiránt a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a 883/2004 rendelet 7. és 67. cikkének együttes rendelkezései, amelyek ugyanazt a célt követik, megtiltják a tagállamoknak, hogy attól tegyék függővé a családi ellátások nyújtását vagy azok összegét, hogy a munkavállaló családtagjai

az ellátást nyújtó tagállam területén laknak-e (2021. november 25-i Finanzamt Österreich [Segélymunkások számára járó családi támogatások] ítélet (C-372/20, EU:C:2021:962, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 A 883/2004 rendelet 67. cikkét tehát úgy kell értelmezni, hogy az szigorú egyenértékűséget ír elő azon családi ellátások összegei között, amelyeket valamely tagállam azon munkavállalóknak nyújt, akiknek a családtagjai e tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, illetve azon munkavállalóknak nyújt, akiknek a családtagjai egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel. Az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben a tagállamok között a vásárlóerő terén fennálló különbségek e rendelkezésre tekintettel nem igazolják, hogy egy tagállam a második kategóriába tartozó személyek számára az első kategóriába tartozó személyek számára nyújtott ellátásoktól eltérő összegű ellátásokat biztosíthasson.

48 Kétségtelen, hogy a 883/2004 rendelet 67. cikkében rögzített asszimilációs elv nem abszolút jellegű abban az értelemben, hogy amennyiben a különböző jogszabályok alapján az ellátásokra való többszöri jogosultság áll fenn, az említett rendelet 68. cikkében előírt, halmozódást tiltó rendelkezések alkalmazandók (2019. szeptember 18-i Moser ítélet, C-32/18, EU:C:2019:752, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Ami konkrétan a 883/2004 rendelet 68. cikkének (2) bekezdését illeti, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a halmozódás tilalmára vonatkozó ilyen szabályok arra irányulnak, hogy a több tagállamtól ellátásban részesülő kedvezményezett számára biztosítsák az ellátások teljes összegét, amely az ezen államok csupán egyikének jogszabályai szerint járó, legkedvezőbb ellátás összegének felel meg (2019. szeptember 18-i Moser ítélet, C-32/18, EU:C:2019:752, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A 883/2004 rendeletben szereplő munkavállalók számára fenntartott bánásmód vizsgálatának tehát nem ezen ellátásoknak – az érintett személyek lakóhelyének vásárlóerejéhez és árszintjéhez viszonyított – gazdasági értékére kell, hogy vonatkozzon, hanem a fizetendő ellátások összegére.

51 Tekintettel a 883/2004 rendelet 67. cikkében foglalt fikcióra, amelynek értelmében az adott személy az ellátások folyósítása szempontjából illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lakó családtagjai után olyan módon jogosult családi ellátások igénylésére, mintha e családtagok az illetékes tagállamban rendelkeznének lakóhellyel, és figyelembe véve azt a tényt, hogy a migráns munkavállalóknak ugyanolyan feltételek mellett kell részesülniük a fogadó tagállam szociálpolitikáiból, mint a belföldi munkavállalóknak, mivel hozzájárulnak e politikák finanszírozásához az ebben az államban az általuk végzett keresőtevékenység után fizetett pénzügyi és szociális hozzájárulás révén (lásd ebben az értelemben: 2019. július 10-i Aubriet ítélet, C-410/18, EU:C:2019:582, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a tagállamok az említett rendelet megsértése nélkül nem végezhetik el a családi ellátások kiigazítását a jogosult gyermekeinek lakóhelye szerinti államtól függően.

52 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben pontosan ez az eset áll fenn. Ugyanis kizárólag azok a családi ellátásban részesülő kedvezményezettek tartoznak az – ezen ellátások összegének a gyermekeik lakóhelye szerinti árszintekhez és vásárlóerőhöz viszonyított – kiigazítására irányuló mechanizmus hatálya alá, akiknek a gyermekei Ausztria területén kívül rendelkeznek lakóhellyel. Ilyen mechanizmus nem alkalmazandó az Ausztria különböző régióiban lakó gyermekek javára nyújtott családi ellátásokra, jóllehet olyan mértékű árszintbeli különbségek vannak e régiók között, amelyek összehasonlíthatók az Osztrák Köztársaság és más tagállamok között esetlegesen fennálló különbségekkel.

53 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának 77–79. pontjában kifejtette – nem bizonyított, hogy az Osztrák Köztársaság által nyújtott családi ellátások összege a tényleges megélhetési költségek vagy a gyermekek eltartása érdekében ténylegesen felmerült kiadások függvényében változik, mivel ezen összegeket átalányösszegben ítélik oda a gyermekek száma és adott esetben életkora vagy akár az őket érintő fogyatékosság alapján.

54 Ennélfogva semmilyen érv nem alapítható arra, hogy a 2019. szeptember 18-i Moser ítéletében (C-32/18, EU:C:2019:752, 53. és 54. pont) a Bíróság megállapította, hogy a nemzeti szabályozás által követett cél meghatározó, és hogy a tagállam figyelembe veheti a munkavégzés helye szerinti államban fennálló tényleges díjazási feltételeket. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy ugyanis gyermekgondozási támogatásra vonatkozott, amely a jövedelemhez kapcsolódó változatában a korábbi keresőtevékenységből származó jövedelempótló ellátásnak minősült, és nem olyan családi ellátás volt, amely semmilyen kapcsolatban nem állt a tényleges költségekkel, és amelynek összegét a jogosultak személyes szükségleteinek bármiféle egyéni és diszkrecionális mérlegelése nélkül, jogilag meghatározott helyzetben határozták meg (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 36. pont).

55 Ezenkívül, bár igaz, hogy – amint arra az Osztrák Köztársaság hivatkozott – a Bíróság az 1988. szeptember 27-i Lenoir ítéletében (313/86, EU:C:1988:452) elismerte, hogy a gyermekek iskolakezdésével kapcsolatban felmerülő bizonyos költségek fedezésére szánt ellátások szorosan kapcsolódnak a szociális környezethez és így az érintett személyek lakóhelyéhez, így e lakóhelyet figyelembe lehet venni, a Bíróság ugyanezen ítélet 16. pontjában úgy ítélte meg, hogy ha a rendszeres időszakonként fizetendő pénzbeli ellátásokat „kizárólag a családtagok száma, és szükség esetén a családtagok életkora alapján" nyújtják, „akkor ezen ellátások nyújtása továbbra is indokolt, függetlenül a kedvezményezett és családja lakóhelyétől". Az Osztrák Köztársaság tehát nem alapíthat egyetlen érvet sem az említett ítéletre.

56 Végül, ami az Osztrák Köztársaság által hivatkozott 1986. január 15-i Pinna ítélet (41/84, EU:C:1986:1) relevanciáját illeti, elegendő megjegyezni – amint azt a főtanácsnok az indítványának 70. pontjában hangsúlyozta –, hogy az ezen ügy alapjául szolgáló jogvita tárgya az ellátások összege vagy mértéke között az érintett családtagok lakóhelye szerinti államban mutatkozó különbség volt, ami a migráns munkavállaló szerzett jogainak csökkentését és következésképpen a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásának biztosítására irányuló célkitűzés megsértését eredményezte. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy azon alapvető szabadságra tekintettel, amelyet a munkavállalók szabad mozgása jelent, az uniós szabályozásnak tartózkodnia kell attól, hogy további eltéréseket vezessen be azokhoz az eltérésekhez képest, amelyek már eleve a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok harmonizációjának hiányából erednek. Márpedig ez az értékelés még inkább érvényes az olyan nemzeti rendelkezésre, amely eltér az uniós jogalkotó által bevezetett és a 883/2004 rendelet 67. cikkében szereplő asszimilációs elvtől.

57 Az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének újraszabályozásában előirányzott indexálási mechanizmusnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően két körülményre kell rámutatni. Egyrészt e megállapodás soha nem lépett hatályba, és a Bizottság következésképpen nem terjesztett elő a 883/2004 rendelet módosítására irányuló javaslatot, amely lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy indexálják a szociális ellátások összegét azon gyermekek után, akik a munkavállaló lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkeznek lakóhellyel. Másrészt, mindenesetre, amint azt az 1986. január 15-i Pinna ítélet (41/84, EU:C:1986:1) szemlélteti, ha az uniós jogalkotó ilyen módosítást fogadott volna el, az az EUMSZ 45. cikkre tekintettel érvénytelen lett volna.

58 A fentiek alapján a 883/2004 rendelet 67. cikkéből eredő kötelezettségek megszegésére alapított első kifogást megalapozottnak kell tekinteni.

A 883/2004 rendelet 4. cikkének és a 492/2011 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított második kifogásról

A felek érvei

59 A Bizottság úgy véli, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a 883/2004 rendelet 4. cikkében és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében előírt egyenlő bánásmód elvéből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy kiigazítási mechanizmust vezetett be a családi támogatások összege és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény tekintetében a gyermek lakóhelyétől függően, valamint az EStG 33. §-ának (3a) bekezdésében előírt családi bónusz „plusz”, továbbá az EStG 33. §-ának (4) bekezdésében előírt, az egyedüli keresőknek járó adókedvezmény, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezmény, valamint a tartásdíj után járó adókedvezmény tekintetében.

60 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 883/2004 rendelet 4. cikke, illetve a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése a saját szabályozási területén konkretizálja az egyenlő bánásmód EUMSZ 45. cikk (2) bekezdésében előírt elvét, amely védi az érintett munkavállalókat a tagállamok nemzeti jogszabályaiból eredő, állampolgárságon alapuló bármilyen közvetlen és közvetett hátrányos megkülönböztetéssel szemben. Kiterjed többek között minden olyan szociális és adókedvezményre, amelyet, függetlenül attól, hogy a munkaszerződéshez kapcsolódik-e, vagy sem, általában a hazai munkavállalók esetében, főként munkavállalói minőségük folytán vagy az állam területén való állandó lakóhellyel rendelkezés egyszerű ténye alapján elismernek (1998. május 12-i Martínez Sala ítélet, C-85/96, EU:C:1998:217, 25. pont).

61 A Bizottság azt állítja, hogy a 2020. április 2-i Caisse pour l’avenir des enfants (A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke) ítéletből (C-802/18, EU:C:2020:269, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) kitűnik, hogy a családi támogatás és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény egyaránt a 883/2004 rendelet 4. cikkében foglalt egyenlő bánásmód elvének hatálya alá tartozó családi ellátásnak, valamint a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében szabályozott szociális kedvezménynek minősül. A családi bónusz „plusz”, az egyedüli keresőknek járó adókedvezmény, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezmény, valamint a tartásdíj után járó adókedvezmény csökkenti a jövedelemadó összegét. Mivel vélelmezhető, hogy a kedvezményezett Ausztriában adóköteles, ezen intézkedések az egyenlő bánásmód 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében kimondott elvének hatálya alá tartozó adókedvezményeknek minősülnek.

62 A Bizottság megismétli, hogy a kiigazítási mechanizmus lényegében azokat a migráns munkavállalókat érinti, akiknek családtagjai az ellátást nyújtó tagállamon kívül rendelkeznek lakóhellyel,

63 A kiigazítási mechanizmus elfogadását előkészítő anyagokból kitűnik, hogy az osztrák jogalkotó célja az állami költségvetési kiadások csökkentése volt. E jogalkotó vélelmezte, hogy a családi ellátások, illetve szociális és adókedvezmények azon kedvezményezettjei, akiknek gyermekei olyan tagállamokban élnek, ahol az árszint az Ausztriában megállapított árszintnél alacsonyabb, sokkal többen vannak, mint azok a kedvezményezettek, akiknek gyermekei olyan tagállamokban

rendelkeznek lakóhellyel, ahol magasabb árszint uralkodik. A kiigazítási mechanizmus ugyanis csak a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség esetében vezethet az Ausztriában fizetendő átalányösszeget meghaladó, illetve azzal megegyező összegre.

64 A Bizottság hozzáteszi, hogy a kiigazítási mechanizmus nem alkalmazandó a külföldre kiküldött osztrák köztisztviselők gyermekeinek helyzetére, jóllehet a helyzetek összehasonlíthatóságának értékelésére vonatkozóan a Bíróság által kimunkált szempontokra tekintettel nincs különbség ezen osztrák köztisztviselők, és azon migráns munkavállalók között, akiknek gyermekei nem rendelkeznek lakóhellyel Ausztriában.

65 Következésképpen a kiigazítási mechanizmus közvetett hátrányos megkülönböztetést hoz létre a migráns munkavállalókkal szemben, amely úgy tűnik, hogy semmilyen jogszerű céllal nem igazolható.

66 A Bizottság megjegyzi, hogy a kiigazítási mechanizmus alá tartozó családi ellátásokat, valamint szociális és adókedvezményeket nem a gyermek lakóhelye szerinti árszint alapján számítják ki. Az átalányösszegük Ausztria egész területén egységes, a különböző régiók közötti vásárlóerőbeli különbségek ellenére.

67 A Bizottság úgy véli, hogy ellentmondásos, hogy az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a kiigazítási mechanizmus alá tartozó családi ellátások, valamint szociális és adókedvezmények a gyermekek eltartása érdekében ténylegesen felmerült kiadásokhoz kapcsolódnak, miközben ki van zárva az összegüknek az osztrák régiók közötti vásárlóerő-különbözet címén történő – például a Bécs tartomány és Alsó-Ausztria közötti 8%-os nagyságrendű – kiigazítása, annak ellenére, hogy e tagállam úgy véli, hogy egy ilyen kiigazítás szükséges a Németországi Szövetségi Köztársaság, illetve az Olasz Köztársasághoz viszonyított vásárlóerő-különbség miatt, amely a becslések szerint csupán 2,6%, illetve 5,2%.

68 A Bizottság úgy véli, hogy a kiigazítási mechanizmus nem hasonlítható össze az Európai Unió tisztviselőinek díjazására és a pénzügyi támogatásokra alkalmazandó korrekciós együtthatókkal. Pontosabban, ezt a korrekciós együtthatót nem a gyermekek lakóhelye alapján, hanem a köztisztviselők alkalmazási helye vagy az érintett pénzügyi támogatás kifizetésének helye alapján határozzák meg.

69 A Bizottság emlékeztet arra, hogy az esetleges hátrányos megkülönböztetés fennállásának azon célkitűzés alapján történő igazolása, hogy védekezni kívánnak a szociális biztonsági rendszer pénzügyi egyensúlya sérelmének kockázatával szemben, azt feltételezi, hogy e kockázat súlyos legyen. Márpedig a Rechnungshof (Számvevőszék, Ausztria) „Familienbeihilfe – Ziele und Zielerreichung, Kosten und Kontrollsystem” (Családi ellátás – célok és a célok elérése, költségek és ellenőrzési rendszer) című, 2018 júliusában közzétett és az Osztrák Köztársaság által a pert megelőző eljárás során hivatkozott jelentésből (a továbbiakban: a Számvevőszék jelentése) kitűnik, hogy a nemzeti költségvetésnek a családi ellátások finanszírozásához nyújtott támogatása az átalányösszegek növelését és a családi ellátások finanszírozási forrásainak ezzel együtt járó csökkentését követően vált szükségessé. Ezenkívül a más tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekeknek szánt családi ellátások az összes kifizetésnek csak körülbelül a 6%-át teszik ki, és az, hogy ezen ellátásoknak hatásuk volt a családi ellátások finanszírozására, elsősorban annak tudható be, hogy az osztrák hatóságok nem ellenőrizték megfelelően az ezen ellátások nyújtásának feltételeit.

70 Az Osztrák Köztársaság tehát nem hivatkozhat igazolásként arra, hogy választ kellet adnia a migráns munkavállalók pénzügyi támogatása által okozott egyensúlytalanságra, annál is inkább, mivel a más tagállamokból származó munkavállalók ugyanolyan módon járulnak hozzá az osztrák szociális és adózási rendszer finanszírozásához, mint az osztrák munkavállalók, tekintet nélkül a gyermekeik lakóhelyére.

71 Az osztrák jogalkotó azon szándéka, hogy biztosítsa, hogy a családi ellátások, illetve a szociális és adókedvezmények minden gyermek esetében egyenértékűek legyenek, függetlenül azok lakóhelyétől, nem minősül közérdeken alapuló kényszerítő indokon alapuló igazolásnak. Az egyenlő bánásmódhoz és a kiigazítási mechanizmus koherenciájához kapcsolódó megfontolásokon alapuló igazolásoknak ezenkívül ellentmond a kiigazítási mechanizmus alóli kivétel, amely a külföldre kiküldött osztrák köztisztviselők javára szól.

72 Az Osztrák Köztársaság tagadja a migráns munkavállalókkal szembeni bármilyen közvetett hátrányos megkülönböztetést. Emlékeztet arra, hogy a szülőknek nyújtott szociális és adókedvezmények célja az általuk eltartott gyermekek eltartására fordított költségek egy részének kompenzálása. E cél elérése érdekében különbséget kell tenni azon munkavállalók helyzete között, akiknek gyermekei külföldön rendelkeznek lakóhellyel, és azon munkavállalók helyzete között, akiknek gyermekei Ausztriában rendelkeznek lakóhellyel. Ezek a helyzetek a megélhetési költségek tagállamokbeli különbségei miatt gyakorlatilag nem hasonlíthatók össze. A kiigazítási mechanizmus nem vezet az azonos helyzetek egyenlőtlen kezeléséhez, hanem biztosítja, hogy eltérő helyzeteket eltérő módon kezeljenek.

73 Az Osztrák Köztársaság a családi ellátások lakóhelyen alapuló kiigazítására irányuló mechanizmusok több, különösen az uniós jogra tekintettel jogszerűnek minősülő példáját hozza fel. E tagállam, amelyet a Dán Királyság támogat, arra hivatkozik, hogy az 1961. október 18-án Torinóban aláírt Európai Szociális Charta és e charta 1996. május 3-i módosítása végrehajtásának biztosításával megbízott Szociális Jogok Európai Bizottságának álláspontja szerint az említett charta 12. cikkének (4) bekezdésében foglalt, hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével nem ellentétes, ha valamely állam kiigazítja az olyan gyermek után folyósított szociális biztonsági ellátásokat, aki egy másik államban lakik, ahol a megélhetési költségek jelentősen alacsonyabbak.

74 Az Osztrák Köztársaság szerint a kiigazítási mechanizmus összehasonlítható az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában előírt korrekciós együtthatóval, amely annak érdekében, hogy a köztisztviselők számára az alkalmazási helyüktől függetlenül azonos vásárlóerőt biztosítson, figyelembe veszi a megélhetési költségek terén a tagállamok közötti különbségeket. Az Erasmus+ program hasonló szabályt tartalmaz a diákok tartózkodási és utazási költségeire vonatkozó támogatás összegének kiigazítása érdekében.

75 Ezenkívül a minimumjövedelem védelmének a szegénység és a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelem céljából a Covid19-világjárvány összefüggésében és azon túl történő megerősítéséről szóló, 2020. október 9-i tanácsi következtetésekből (11721/2/20), és különösen a szociális védelmi rendszerek által nyújtott elegendő forrásra és szociális ellátásra vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra (HL 1992. L 245., 46. o.) való hivatkozásból kitűnik, hogy a meghatározott szükségletek fedezésére szánt ellátások nyújtása során megfelelően figyelembe kell venni a tartózkodási állambeli életszínvonalat és árszintet.

76 Ellentétben azzal, amit a Bizottság állít, Ausztrián belül a vásárlóerő, illetve az árszintek közötti különbségek igen csekélyek a tagállamok között fennálló különbségekhez képest. Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a családi ellátásoknak az ugyanazon tagállamhoz tartozó régiók

szerinti kiigazítása olyan nehézségeket okozna, amelyek indokolttá tennék, hogy az Eurostat által kiszámított államonkénti átlagértéket vegyenek alapul. Ez azzal az előnnyel járna, hogy olyan objektív kritérium lenne, amely révén elkerülhető azon esetek vizsgálata, amelyekben a vásárlóerők közötti különbség csekély mértékű azon helyzethez képest, amely például Németországban vagy Olaszországban fennáll.

77 Továbbá a Bíróság már elismerte egyrészt azt, hogy jogszerű, ha a nagy méretű régiók esetében egységes összegeket állapítanak meg (2015. február 24-i Sopora ítélet, C-512/13, EU:C:2015:108, 34. pont), másrészt pedig, hogy a megélhetési költségek tagállamok közötti eltérései jogszerű megkülönböztetési kritériumnak minősülhetnek (1963. július 17-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, 13/63, EU:C:1963:20; 2014. szeptember 18-i Bundesdruckerei ítélet, C-549/13, EU:C:2014:2235, 34. pont).

78 Az Osztrák Köztársaság vitatja a Bizottság azon érvét, amely szerint a kiigazítási mechanizmus közvetett hátrányos megkülönböztetést valósít meg, mivel nem alkalmazható az olyan államban lakóhellyel rendelkező gyermekekre, amelybe az osztrák köztisztviselői jogállással rendelkező egyik szülőjüket kiküldték. Arra hivatkozik, hogy a kiküldött köztisztviselő helyzete sem jogi, sem gyakorlati szempontból nem hasonlítható össze a migráns munkavállaló helyzetével.

79 Egyrészt a nemzetközi jog, az uniós jog és a nemzeti jog elismeri a külföldre kiküldött köztisztviselők helyzetének sajátosságát. Az EUMSZ 45. cikk (4) bekezdéséből, valamint a 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének b) pontjából és 13. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik, hogy a külföldre kiküldött köztisztviselők a fogadó államokban nem jogosultak családi támogatásra, következésképpen nem jogosultak különbözeti kifizetésekre vagy a családi helyzetükhez kapcsolódó kiegészítő ellátásokra. Ráadásul az osztrák jog értelmében a külföldre kiküldött köztisztviselőket a szociális biztonsági rendszerük és adózási helyzetük tekintetében úgy kell tekinteni, mint akik tevékenységüket belföldön gyakorolják. Polgári ügyekben továbbra is az osztrák általános joghatóság alá tartoznak.

80 Másrészt a migráns munkavállalók helyzete annyiban különbözik a köztisztviselőkétől, hogy a belföldre vagy külföldre történő áthelyezések a tevékenységük szerves részét képezik. Bár a külföldre kiküldött köztisztviselők élettársai és gyermekei általában velük együtt költöznek, a család lakóhelye és érdekeltségeinek központja általában Ausztriában marad.

81 Annak elfogadása, hogy a külföldre kiküldött köztisztviselők helyzete összehasonlítható a migráns munkavállalók helyzetével, azt jelentené, hogy az előbbiek, akik ki vannak zárva a kiigazítási mechanizmusból, hátrányba kerülnek az utóbbiakhoz képest. A más tagállamokba, Svájcba vagy az EGT-Megállapodás részes feleinek területére kiküldött osztrák köztisztviselők többsége esetében ugyanis a megélhetési költségek magasabbak, mint Ausztriában.

82 Ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a külföldre kiküldött osztrák köztisztviselőkre alkalmazandó szabályok közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősülnek, az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy az ilyen hátrányos megkülönböztetést igazolja az államnak e köztisztviselőkkel szemben fennálló gondoskodási kötelezettsége, amely az ő lojalitási kötelezettségükhöz kapcsolódik, mivel e két tényező közérdeken alapuló kényszerítő indoknak minősül.

83 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy ha a Bizottság mostantól azt kívánja állítani, hogy az osztrák szabályozás nem koherens, e kifogás, mivel az indokolással ellátott véleményben nem szerepelt, elfogadhatatlan.

84 Mindenesetre az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy ez a kifogás megalapozatlan. A külföldre kiküldött köztisztviselőkre alkalmazandó szabályok – bár eltérnek az Ausztriában alkalmazandó általános szabályozástól – a nemzetközi jogon és az uniós jogon alapuló koherens rendszer részét képezik. E szabályok körülbelül 400 olyan osztrák köztisztviselőt érintenek, akiket külföldre, az EGT-Megállapodás valamely részes fele vagy Svájc területére küldtek ki. E köztisztviselőknek csak egy része részesül családi támogatásban. Figyelembe kell tehát venni a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint nem minden kivétel teszi következetlenné a nemzeti szabályozást. A különösen szűk alkalmazási körrel rendelkező, kivételekre vonatkozó rendelkezésekből nem lehet arra következtetni, hogy inkoherencia áll fenn (2009. május 19-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-531/06, EU:C:2009:315, 69. és 73. pont).

85 Másodlagosan az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy még ha meg is lehetne állapítani a közvetett hátrányos megkülönböztetést, azt jogszerű cél igazolja, és az nem haladja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

86 Először is a Bizottság nem bizonyította, hogy az osztrák jogalkotó a költségvetési megtakarítás sajátos célját követte volna. A Bizottság ezen állítását a kiigazítási mechanizmus elfogadását előkészítő anyagok, és különösen a mechanizmus következményei hatékonyságának értékelése is cáfolja.

87 Másodszor, a családi támogatásokat és az eltartott gyermek után járó adókedvezményt illetően az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy amikor e családi ellátások már nem teljesítették azon céljukat, hogy kompenzálják a gyermekek eltartásához tipikusan kapcsolódó költségek egy részét, mivel összegüket különbségtétel nélkül olyan tagállamokba exportálták, amelyek árszintje eltért az Osztrák Köztársaság árszintjétől, szükségessé vált a kiigazítási mechanizmus bevezetése. E mechanizmus ugyanis arra irányult, hogy helyreállítsa a gyermekek eltartását támogató funkciót és a szociális rendszer méltányosságát. E szociálpolitikai cél elérése érdekében szükséges volt megszüntetni azokat az ellátásokat, amelyek a családi támogatások összegének különbségtétel nélküli alkalmazása miatt többletet vagy hiányt eredményeznek. Mivel a kiigazítási mechanizmus az Ausztriában kifizetett összegeknek az eltartott gyermek lakóhelye szerinti tagállam árszintjével arányosan történő növelését vagy csökkentését írja elő, e mechanizmus garantálja, hogy minden gyermek ténylegesen ugyanolyan gazdasági értékű ellátásban részesüljön. Ez nemcsak arányos, hanem összhangban van a 883/2004 rendelet (12) preambulumbekezdésével is, amely szerint gondoskodni kell arról, hogy a tények és események azonos kezelésének elve ne vezessen objektíve indokolatlan eredményekhez.

88 Harmadszor, a családi bónusz „pluszt”, és az egyéb adókedvezményeket illetően az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a kiigazítási mechanizmus alkalmazása biztosítja, hogy a tényleges kiadásokat méltányosan vegyék figyelembe, és hogy minden, gyermekkel rendelkező, keresőtevékenységet végző adóalany a teherviselési képességét illetően egyenlő bánásmódban részesüljön. E mechanizmus ugyanis figyelembe veszi az egyenlő bánásmód elvét és a teherviselési képesség elvét. Ez utóbbi elv, amely a nemzeti jogrendekben van rögzítve, az uniós jogban a közvetlen adóztatás területéről ered, és az Unión belül az adójog általános elvét képezi. A Bíróság elutasította két ténybeli helyzet összehasonlíthatóságát a kitelepülések után nyújtott támogatásokkal kapcsolatban, megállapítva, hogy „ilyen összehasonlíthatóság nem áll fenn, tekintettel a progresszív adótábla alkalmazásával követett célkitűzésre, amely […] szükségképpen az adóalany adózási képességének az érintett tagállam területén fennálló életkörülményekre tekintettel történő értékelésén alapszik” (2011. szeptember 15-i Schulz-Delzers és Schulz ítélet, C-240/10, EU:C:2011:591, 37. pont).

89 Negyedszer, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy mivel a kiigazítási mechanizmus biztosítja, hogy ugyanolyan értékű támogatást vagy kedvezményt nyújtsanak, az nem haladja meg az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket.

90 A Bizottság állításával ellentétben a kiigazítási mechanizmusból eredő további adminisztratív ráfordítások nem jelentősek. Az illetékes államnak a 883/2004 rendelet szerinti meghatározása céljából ugyanis az esetek nagy részében mindenképpen meg kell állapítani, hogy melyik az érintett gyermek lakóhelye szerinti állam. A más tagállamokban lakóhellyel rendelkező azon gyermekek száma, akik után családi támogatásra való jogosultság áll fenn, a 2002-es évre vonatkozó 1 500-ról 2016-ra hozzávetőleg 130 000-re nőtt. A Számvevőszék megállapította, hogy a külföldi jelleggel bíró esetek vizsgálatát „a kockázat minősítése miatt gyakrabban ellenőrizték, mint a nemzeti helyzeteket”.

91 Az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy a más tagállamokban lakóhellyel rendelkező gyermekek után általa teljesített különbözeti kifizetések gyakran meghaladják az elsődleges ellátásokat a gyermekek lakóhelye szerinti tagállamban.

92 Az Osztrák Köztársaság vitatja, hogy méltánytalan lenne, hogy a munkavállalók Ausztriában adókat és járulékokat fizetnek, ezáltal hozzájárulnak a családi ellátások, valamint szociális és adókedvezmények finanszírozásához, azokból azonban végül csak olyan ellátási formákban részesülnek, amelyek értéke ki van igazítva, ha a gyermekeik más tagállamban rendelkeznek lakóhellyel. Úgy véli, hogy a munkáltatói járulékok számítási alapjának nincs jelentősége. Semmilyen kapcsolat nem áll fenn az esetleges adókötelezettség és az állam által nyújtott ellátásokra való jogosultság között.

A Bíróság álláspontja

93 [A 2022. szeptember 6-i végzéssel kijavítva] Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az 1408/71 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének – amely lényegében a 883/2004 rendelet 4. cikkével azonos módon került megfogalmazásra – az volt a célja, hogy az EK 39. cikkel összhangban, amely jelenleg az EUMSZ 45. cikk, az e rendelet hatálya alá tartozó személyek szociális biztonsága terén az állampolgárságukra való tekintet nélkül az egyenlőséget biztosítsa, megszüntetve a tagállamok nemzeti jogszabályaiból eredő bármiféle hátrányos megkülönböztetést (2011. június 22-i Landtová ítélet, C-399/09, EU:C:2011:415, 42. pont).

94 Az egyenlő bánásmód EUMSZ 45. cikkben kimondott elvét a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése is pontosítja, amely kifejti, hogy valamely tagállamnak valamely másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgára a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez, mivel ez utóbbi rendelkezést ugyanúgy kell értelmezni, mint az EUMSZ 45. cikket (2020. április 2-i Caisse pour l’avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 24. és 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)

95 A „szociális kedvezmény” fogalma, amelyet a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kiterjesztett a más tagállamok állampolgárságával rendelkező munkavállalókra, minden olyan kedvezményt magában foglal – függetlenül attól, hogy az a munkaszerződéshez kapcsolódik-e, vagy sem –, amelyet általában a hazai munkavállalók esetében, objektív munkavállalói minőségük folytán vagy az állam területén való lakóhellyel rendelkezés egyszerű ténye alapján elismernek, és e fogalomnak a más tagállamok állampolgárságával rendelkező munkavállalókra való kiterjesztése következésképpen alkalmasnak tűnik az Unión belüli mobilitásuk megkönnyítésére, ennélfogva

pedig a fogadó tagállamba való integrációjukra (2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 25. és 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

96 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy bizonyos ellátások minősülhetnek mind a 883/2004 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében vett családi ellátásoknak, mind pedig a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szociális kedvezménynek (2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 45. és 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

97 A jelen ügyben nem vitatott, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 124. pontjában rámutatott – a családi támogatás és az eltartott gyermek után járó adókedvezmény egyszerre minősül a 883/2004 rendelet 4. cikkében előírt egyenlő bánásmód elvének hatálya alá tartozó családi ellátásnak és a 492/2011 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó szociális kedvezménynek, míg a családi bónusz „plusz", az egyedüli keresőknek járó adókedvezmény, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezmény, valamint a tartásdíj után járó adókedvezmény kizárólag a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód elvének hatálya alá tartozik.

98 Mindenesetre mind a 883/2004 rendelet 4. cikke, mind a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése konkretizálja az EUMSZ 45. cikkben foglalt, a szociális biztonság területén érvényesülő, egyenlő bánásmód szabályát. Ennélfogva e két rendelkezést főszabály szerint azonos módon és az EUMSZ 45. cikkel összhangban kell értelmezni.

99 A Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a lakóhely alapján való megkülönböztetés, amely inkább más tagállamok állampolgárainak okozhat hátrányt, mivel a belföldi lakóhellyel nem rendelkező személyek a legtöbb esetben külföldi állampolgárok, az állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely csupán abban az esetben megengedett, ha objektív módon igazolt (2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

100 A jelen esetben a kiigazítási mechanizmus a hatálya alá tartozó családi ellátások és szociális kedvezmények összegét a gyermekek lakóhelye szerinti árszint alapján változtatja meg. A felfelé vagy lefelé történő kiigazításokat tehát csak abban az esetben alkalmazzák, ha a gyermek lakóhelye Ausztria területén kívül esik. E körülmények között nem vitatható a gyermekek lakóhelye szerinti állammal fennálló közvetlen kapcsolat.

101 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 130. és 131. pontjában rámutatott, a családi ellátások, valamint a szociális és adókedvezmények összegének csökkentése, amely a gyermekek lakóhelyéhez kapcsolódó, a kiigazítási mechanizmusban rögzített kritériumból ered, lényegében a migráns munkavállalókat érinti, mivel gyermekeik esetében gyakrabban előfordulhat, hogy más tagállamban rendelkeznek lakóhellyel (2013. június 20-i Giersch és társai ítélet, C-20/12, EU:C:2013:411, 44. pont). Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratanyagból kitűnik, hogy az ezen államokban felmerülő megélhetési költségek és az ausztriai megélhetési költségek közötti – a kiigazításról szóló rendeletben szereplő korrekciós együtthatókban tükröződő – különbségek miatt az ezen államokból szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalók nagy többségében olyan munkavállalók, akik a hazai munkavállalóknak biztosítottnál alacsonyabb összegű családi ellátásokban, valamint szociális és adókedvezményekben részesülnek.

102 Ami az Osztrák Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint a kiigazítási mechanizmus az érintett államokkal szembeni árszinteltérések miatt biztosítja, hogy az eltérő helyzeteket eltérő módon kezeljék, elegendő rámutatni arra, hogy a kiigazítási mechanizmus alá tartozó családi ellátásokat, valamint szociális és adókedvezményeket nem a gyermekek eltartásával járó tényleges költségek alapján állapítják meg. Ezek az ellátások és kedvezmények ugyanis átalányjellegűek, és a gyermekek számától és adott esetben életkorától függően változnak, anélkül hogy figyelembe vennék tényleges szükségleteiket.

103 Ebből következik, hogy a kiigazítási mechanizmus, amely a gyermekek külföldi lakóhelyének kritériumát veszi alapul a családi ellátások, valamint a szociális és adókedvezmények összegének meghatározása során, nagyobb mértékben érinti a migráns munkavállalókat. Az tehát állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely csak akkor fogadható el, ha objektív módon igazolt.

104 A Bíróság több alkalommal kimondta, hogy ahhoz, hogy e közvetett megkülönböztetés igazolt legyen, alkalmasnak kell lennie valamely jogszerű cél elérésének biztosítására, és nem haladhatja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18, EU:C:2020:269, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 A jelen ítélet 102. pontjában kifejtett indokok miatt megalapozatlan az Osztrák Köztársaság által hivatkozott azon igazolás, amely szerint a külföldi lakóhellyel rendelkező gyermekeknek járó ellátások összegének kiigazítása annak biztosítására irányul, hogy a támogatásnak és a családi kiadások ebből következő mérséklésének olyan gazdasági értéke legyen, amely megfelel az Ausztriában lakó gyermekek után nyújtott ellátások gazdasági értékének. Ráadásul, amint az a jelen ítélet 52. pontjában már megállapításra került, a szóban forgó családi ellátások és szociális kedvezmények nem tartoznak a kiigazítási mechanizmus hatálya alá, ha a gyermekek Ausztriában rendelkeznek lakóhellyel, jóllehet nem vitatott, hogy e tagállam régiói között az Osztrák Köztársaság és más tagállamok között esetleg fennállóhoz hasonló mértékű árszintkülönbségek állnak fenn. E mechanizmus alkalmazásában a koherencia e hiánya megerősíti, hogy az Osztrák Köztársaság által hivatkozott igazolás nem fogadható el.

106 Ezenkívül a kiigazítási mechanizmusból eredő egyenlőtlen bánásmódot nem igazolhatja az Osztrák Köztársaság által hivatkozott, a szociális rendszer támogatási funkciójának és méltányosságának biztosítására irányuló célkitűzés.

107 Ugyanis, először is, amint arra a Bizottság a Bíróság előtti írásbeli szakasz során rámutatott, a Számvevőszék jelentése nem bizonyítja sem azt, hogy fennállna a pénzügyi egyensúly súlyos sérelmének kockázata, amelyet a kiigazítási mechanizmus bevezetése önmagában orvosolhatna, sem azt, hogy a kiigazítási mechanizmus alkalmas lenne a családi ellátások, valamint a szociális és adókedvezmények kezelésének egyszerűsítésére. Ugyanis, még ha úgy is tekintjük, amint azt az Osztrák Köztársaság állítja, hogy a kiigazítási mechanizmus többletköltségei nem jelentősek, mégis vannak ilyen többletköltségek. Mindazonáltal nem vitatott, amint arra a főtanácsnok az indítványának 142. pontjában helyesen rámutatott, hogy e költségeket az állami költségvetésbe befizető személyek összessége viseli. Ezenkívül a Számvevőszék jelentéséből arra lehet következtetni, hogy az a kockázat, hogy a szociális biztonsági rendszer pénzügyi egyensúlya veszélybe kerül, nem az olyan munkavállalóknak nyújtott ellátásokból ered, akiknek a gyermekei Ausztrián kívül laknak, mivel a becslések szerint ezek a családi ellátásokra fordított kiadásoknak csak hozzávetőleg 6%-át teszik ki, hanem e kockázat abból eredhet, hogy ezen ellátások nyújtását illetően nem áll fenn megfelelő ellenőrzés.

108 Továbbá a munkavállalók Unión belüli szabad mozgása számos elven alapul, köztük az egyenlő bánásmód elvén. A szociális biztonság területén történő végrehajtását egyébiránt egy olyan uniós szabályozás biztosítja, amely többek között az e területen egyetlen tagállam jogszabályai alkalmazásának elvén alapul. A 883/2004 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében szereplő ezen elv célja azon egyenlőtlen bánásmód megszüntetése, amely az Unión belül mozgó munkavállalók esetében az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásának következménye lenne. Így e rendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően a valamely tagállam területén foglalkoztatott valamennyi személlyel szembeni egyenlő bánásmód lehető leghatékonyabb biztosítása érdekében a valamely tagállamban munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytató személy főszabály szerint e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, és az említett rendelet 4. cikkének megfelelően ott ugyanazon ellátásokban kell részesülnie, mint ugyanezen állam állampolgárai.

109 Végül a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a migráns munkavállalók hozzájárulnak a fogadó tagállam szociálpolitikájának finanszírozásához, az ebben az államban az általuk végzett keresőtevékenység után fizetett pénzügyi és szociális hozzájárulás révén. Ennélfogva annak előnyeit ugyanolyan feltételek mellett kell élvezniük, mint a belföldi munkavállalóknak (2019. július 10-i Aubriet ítélet, C-410/18, EU:C:2019:582, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen ez az elem alátámasztja azon megközelítés jelentőségét, amely szerint a migráns munkavállalóknak egyenlő bánásmódban kell részesülniük a családi ellátások, valamint a szociális és adókedvezmények tekintetében.

110 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az osztrák családi támogatásokat a munkáltatóknak az általuk foglalkoztatott munkavállalók munkabérének teljes összege alapján számított járulékaiból finanszírozzák, oly módon, hogy a migráns munkavállaló ugyanúgy részt vesz a munkáltatója által fizetett összegek meghatározásában, mint a hazai munkavállaló, mégpedig anélkül hogy figyelembe vennék e munkavállalók gyermekeinek lakóhelyét. Ugyanez vonatkozik a kiigazítási mechanizmus hatálya alá tartozó családi bónusz „plusz” és egyéb adójóváírásokra, mivel ezen adókedvezményeket a munkavállalók jövedelemadójából finanszírozzák, anélkül hogy különbséget tennének aszerint, hogy gyermekük Ausztria területén lakik-e, vagy sem.

111 E körülmények között, és amint arra a főtanácsnok az indítványának 146. pontjában rámutatott, meg kell állapítani, hogy a kiigazítási mechanizmussal bevezetett, az érintett munkavállaló gyermekének lakóhelyén alapuló eltérő bánásmód nem alkalmas és nem is szükséges a szociális rendszer támogatási funkciójának, valamint méltányosságának biztosításához.

112 A Bizottság által felhozott második kifogást tehát szintén megalapozottnak kell tekinteni.

113 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy:

– az Osztrák Köztársaság – mivel a családi támogatásokra és az eltartott gyermek után járó adókedvezményre alkalmazandó kiigazítási mechanizmust vezetett be az olyan munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel – nem teljesítette a 883/2004 rendelet 4. és 67. cikkéből, valamint a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, és

– az Osztrák Köztársaság – mivel az olyan migráns munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, a családi bónusz „plusz”-ra, az egyedüli keresőknek járó adókedvezményre, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezményre, valamint a tartásdíj után járó adókedvezményre alkalmazandó kiigazítási

mechanizmust vezetett be – nem teljesítette a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

114 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének 1. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Osztrák Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

115 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban, amely szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok, azok az EGT-megállapodásban részes államok, amelyek nem tagállamok, valamint az EFTA Felügyeleti Hatóság maguk viselik saját költségeiket, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Horvát Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság, valamint a Norvég Királyság és az EFTA Felügyeleti Hatóság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az Osztrák Köztársaság, mivel a családi támogatásokra és az eltartott gyermek után járó adókedvezményre alkalmazandó – a 2018. december 4-i Bundesgesetz, mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló szövetségi törvény) által módosított, 1967. október 24-i Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (a családi kiadások támogatások útján történő fedezéséről szóló szövetségi törvény) 8a. §-ának, valamint a 2018. augusztus 14-i Jahressteuergesetz 2018-cal (2018. évi adótörvény) és a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló 2018. december 4-i szövetségi törvénnyel módosított, 1988. július 7-i Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (a természetes személyek jövedelmének adóztatásáról szóló szövetségi törvény) 33. §-ának módosításaiból eredő – kiigazítási mechanizmust vezetett be az olyan munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, nem teljesítette a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. és 67. cikkéből, valamint a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**

2) **Az Osztrák Köztársaság, mivel az olyan migráns munkavállalókat érintően, akiknek a gyermekei állandó jelleggel egy másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, a családi bónusz „plusz”-ra, az egyedüli keresőknek járó adókedvezményre, a gyermeket egyedül nevelőknek járó adókedvezményre, valamint a tartásdíj után járó adókedvezményre alkalmazandó – a 2018. december 4-i Bundesgesetz, mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló szövetségi törvény) által módosított, 1967. október 24-i Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (a családi**

kiadások támogatások útján történő fedezéséről szóló szövetségi törvény) 8a. §-ának, valamint a 2018. augusztus 14-i Jahressteuergesetz 2018-cal (2018. évi adótörvény) és a családi kiadások fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény és a segélymunkásokról szóló törvény módosításáról szóló 2018. december 4-i szövetségi törvénnyel módosított, 1988. július 7-i Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (a természetes személyek jövedelmének adóztatásáról szóló szövetségi törvény) 33. §-ának módosításaiból eredő – kiigazítási mechanizmust vezetett be, nem teljesítette a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

3) **A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**

4) **A Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Horvát Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság, valamint a Norvég Királyság és az EFTA Felügyeleti Hatóság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások